

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προϋπόθεση της ιθαγένειας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου εισάγει δυσμενείς διακρίσεις και επιβάλλει δυσανάλογους περιορισμούς στην ελευθερία εγκαταστάσεως. Κατά συνέπεια, η Δημοκρατία της Λεττονίας αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Επιτροπή προβάλλει ότι, δεδομένης της φύσεώς τους, τα καθήκοντα που αναθέτει στους συμβολαιογράφους η νομοθεσία της Δημοκρατίας της Λεττονίας δεν σχετίζονται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας και ότι, κατά συνέπεια, η προϋπόθεση ιθαγένειας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 51 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναίρεση που άσκησαν στις 2 Απριλίου 2014 η SKW Stahl-Metallurgie Holding AG και η SKW Stahl-Metallurgie GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 23 Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH (εκπρόσωποι: A. Birnstiel και S. Janka, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των ανααιρεσειουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον απέρριψε τα αιτήματα των νυν ανααιρεσειουσών, και να δεχτεί όλα τα αιτήματα που είχαν υποβάλει πρωτοδίκως οι νυν ανααιρεσείουσες,
- επικουρικά, να αναρέσει εν μέρει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- επικουρικότερα, να μειώσει κατά δίκαιη κρίση τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις ανααιρεσείουσες με το άρθρο 2, στοιχεία στ' και ζ', της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 2009,
- επικουρικότερα, να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- όσον αφορά τα αιτήματα υπ' αριθ. 1 έως 4, να καταδικάσει την αναηρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν κατ' ουσία τέσσερις λόγους αναίρεσης:

1. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι νομικά εσφαλμένη και πρέπει να εξαφανιστεί, διότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η αναηρεσίβλητη πρόσβαλε, κατά τη διαδικασία επιβολής των προστίμων, ορισμένα σημαντικά δικονομικά δικαιώματα των ανααιρεσειουσών, όπως είναι το δικαίωμα ακρόασης. Το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο την εκτίμηση της αναηρεσίβλητης, παραβιάζει τόσο την αρχή της αναλογικότητας όσο και την απαγόρευση της άνευ ετέρου αποδοχής της προγενέστερης εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.
2. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η αναηρεσίβλητη, με την απόφασή της και τα πρόστιμα που επέβαλε σε διάφορες ομάδες εταιριών ευθυνόμενων σε ολόκληρο, εφαρμόζει εσφαλμένα το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης που της επιβάλλει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα το Γενικό Δικαστήριο να εκδώσει επίσης νομικά εσφαλμένη απόφαση, όσον αφορά την εφαρμογή της έννοιας της ενιαίας οικονομικής μονάδας και την έκταση της νομικής υποχρέωσης αιτιολόγησης.
3. Το Γενικό Δικαστήριο, επικυρώνοντας την απόφαση της αναηρεσίβλητης, προσβάλλει επίσης, με την απόφασή του, την αρχή της σαφήνειας των κυρώσεων και την αρχή της εξατομικευμένης επιβολής ποινών και κυρώσεων.

4. Τέλος, κατά τις αναιρεσείουσες πάντα, είναι νομικά εσφαλμένη η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο συμπληρωματικός ισχυρισμός που πρόβαλαν κατά την ενώπιον του διαδικασία οι αναιρεσείουσες ήταν νέος και συνεπώς απαράδεκτος, αφού οι αναιρεσείουσες είχαν ήδη διατυπώσει παρόμοιες αιτιάσεις με το δικόγραφο της προσφυγής τους.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Απριλίου 2014 η Pesquerias Riveirenses, S.L. κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση T-180/13, Pesquerias Riveirenses κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Pesquerias Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martinez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos y Otros, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L., Pesca-Julimar, S.L. (εκπρόσωπος: J. Tojeiro Sierro, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο να ανατρέξει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι πρωτοδικώς προσφεύγουσες κατά του κανονισμού (ΕΕ) 40/2013 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2013⁽¹⁾, και να εκδώσει νέα διάταξη με την οποία να κριθεί παραδεκτή η ως άνω προσφυγή ακυρώσεως.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η πράξη αφορά τις αναιρεσείουσες άμεσα — παράβαση του άρθρου 263 ΣΛΕΕ

Το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, τέταρτη παράγραφος, ορίζει ότι «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί (...) να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα χωρίς να περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα». Συναφώς, ο άμεσος επηρεασμός και η έλλειψη εκτελεστικών μέτρων είναι δύο διακριτές απαιτήσεις και το ζήτημα του περιθωρίου της διακριτικής ευχέρειας του κράτους, το οποίο είναι σημαντικό προκειμένου να κριθεί κατά πόσον η επίμαχη πράξη επηρεάζει άμεσα τον ενδιαφερόμενο, δεν είναι, αντιθέτως, λυσιτελές όσον αφορά το κατά πόσον η εθνική πράξη έχει χαρακτήρα «εκτελεστικού μέτρου» κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, τέταρτη παράγραφος.

Κατά τις αναιρεσείουσες, υπάρχει προφανής άμεσος επηρεασμός τους, καθόσον είναι εφοπλιστές αλιευτικών πλοίων που αλιεύουν προσφυγάκι και ο κανονισμός διέπει και επιβάλλει περιορισμούς όσον αφορά την αλίευση του συγκεκριμένου είδους. Η διαχείριση των αποθεμάτων του είδους αυτού πραγματοποιείται σε ετήσια βάση από την ΕΕ μέσω του ΤΑC (επίπεδου των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων) και, κατά τις αναιρεσείουσες, ο ορισμός του ΤΑC είναι ανακριβής, καθότι στο πλαίσιο του δεν συνεκτιμήθηκαν οι διαθέσιμες πρόσφατες επιστημονικές συστάσεις και, ως εκ τούτου, η διαχείριση των προσφυγακίων ως ενός και μόνου αποθέματος και όχι ως δύο διαφορετικών αποθεμάτων έχει ως συνέπεια το επίπεδο των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων να είναι χαμηλότερο αυτού που θα αντιστοιχούσε στις αναιρεσείουσες σε περίπτωση χωριστής διαχείρισεως του αποθέματος στον Βορρά και τον Νότο. Κατά τον εν λόγω ορισμό του ΤΑC, τυχόν μεταγενέστερη κατανομή αλιευτικών αρμοδιοτήτων ή μέθοδος διαχείρισεως της κατανομής τους δεν μπορεί να ασκεί επιρροή στον καθορισμό του ΤΑC, διότι η κατανομή πραγματοποιείται βάσει του αρχικώς ορισθέντος από την ΕΕ ΤΑC και, κατά συνέπεια, η μόνη επιλογή ή εναλλακτική που διαθέτουν οι αναιρεσείουσες για να προβάλουν τη διαφωνία τους με το εν λόγω ΤΑC και τον τρόπο καθορισμού του ή τη διαχείριση των αλιευμάτων είναι η άσκηση προσφυγής ενώπιον των ευρωπαϊκών δικαστηρίων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 40/2013 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με τον καθορισμό, για το 2013, των αλιευτικών δυνατοτήτων που διατίθενται στα ύδατα ΕΕ, και σε σκάφη ΕΕ, σε ορισμένα ύδατα που δεν ανήκουν στην ΕΕ, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων που αποτελούν αντικείμενο διεθνών διαπραγματεύσεων ή συμφωνιών (ΕΕ L 23 της 25.1.2013, σ. 54).